

אתה האח אל-אס-די שצבעת בשבילי תבל ומלואה באדום

שיר הודיה

(בעקבות פרנסיסקוס הקדוש מאסיזי)

בראש ובראשונה האח חשיש אתה שגרמת לי לחיך
ולשפך מאין באתי ולאן אני הולך

את האחות מורפין שבִּלֵּל התערים המנסרים
שמת לי דבש מתוק מתוק על כל התפרים

אתה האח קוקאין מקדת את מבטי שהתערפל מבכי-פתאום
אתה האח הרואין לקחת אותי הכי גבוה (אבל לא אחזר אליך – השארת אותי על פי
תהום)

את האחות אקסטזה שבמכת ברק עשית אותי טפיש
בזמנים שבהם להיות חכם צרב כמו סכין מלבן באש

אתה האח אל-אס-די שצבעת בשבילי תבל ומלואה באדם
כדי שלא אבחין בכתמי הדם, הדם הזה שנשפך בכל מקום

את האחות המרגיעה לוריבן את האחות המדרבנת אמפטמין
למדת אותי להנות מתשוקה ללא מין

אתה האח ואבן שהרגעת בעויתי מלחמה
ורפדת כאבי הכרה קרה בשמיכת נחמה חמה

ותודה מיחדת לך האח אלכוהול
בלעדיך הייתי כלום; אני חייב לך הכל

אֵיה אָמוּ, אֲשֶׁר דּוּמָם דְּבִלָּה
חֲדָלָה מִתְקָה חֲדָלָה דְּבִשָּׁה בְּצַעֲרָה
רֹאשָׁה מְצַעַר בַּחֲמוּנִים שָׁב שְׁעָרָה
עֵתָה קִמְלָה עֵתָה דְּרָכָה אֲבִלָּה?

אֵיִם? אֵיִם? מִיָּם רַבִּים כְּבוֹם כְּבוֹם
דְּוִיִּים עַל צֶלֶב שְׂבוּקִים בֵּין בְּרָבוֹם וּבְלָבוֹם
בוֹעֵר מְרִים: יַעֲלִזוּ חֲסִידִים אֲבוֹסְבוֹסְבוֹם

כִּי שִׁבְרוּ לָהֶם תְּבוֹסְבוֹסְבוֹם